

VÀO TẬP

Tập thơ này được sáng tác trong nhiều giai đoạn khác nhau từ trước và sau 1975, một số bài đã được sáng tác trong tù CS và được ghi lại bằng ký ức, một ít bài được ký bằng Pháp danh, bút hiệu và được đăng rải rác trên một số nguyệt san, tạp chí.

Lẽ ra, nó – những bài thơ đã không bao giờ có mặt vì đã bị quăng ném trong tận cùng quên lãng, nhưng, thay vì lãng quên nó lại được đánh vung thức dậy bởi Pháp và thi hữu. Dầu thế, dầu quên hay nhớ, với tác giả thì đây cũng chỉ là lạc tạ ảnh tử bị khép nửa vời. Chỉ có thể và xin chân thành cảm ơn vạn loại hàm linh.

Viết vào khoảng khắc không ngày tháng

Viên Lý

MỤC LỤC

<i>Lời Tựa</i>	
<i>Phạm Công Thiện</i>	
<i>Vào Tập – Viên Lý</i>	
<i>Nhiệm Màu Từng Giọt Nắng Rơi</i>	6
<i>Bên Thềm Trăng Sáng</i>	7
<i>Càn Khôn Sụp Đầu</i>	8
<i>Tự Tánh Vốn Không</i>	9
<i>Tự Tại</i>	10
<i>Nhớ</i>	11
<i>Về Thăm Xứ Phật</i>	12
<i>Nỗi Niềm Riêng</i>	13
<i>Khuyến Tu</i>	15
<i>Xuống Lên</i>	16
<i>Siêu Giới Ngoại</i>	17
<i>Bậc Tượng Long</i>	18
<i>Hỏi Thầm</i>	19
<i>Lặc Thập Huyền</i>	21
<i>Tiếng Gọi Quê Hương</i>	22
<i>Ta Cười Vang Trời Đát Giật Mình</i>	23
<i>Dạo Chơi</i>	24
<i>Lợi Ngược Dòng</i>	25
<i>An Lạc</i>	26
<i>Giấc Mơ Nào Cho Anh</i>	27
<i>Vẫy Chào Tử Sinh</i>	29
<i>Chôn Kẻ Tử Thù</i>	30
<i>Phản Văn</i>	31
<i>Anh Về</i>	32
<i>Hạnh Lợi Tha</i>	33
<i>Tổ Quốc Ghi Ôn</i>	35
<i>Vị Pháp Thiêu Thân</i>	37
<i>Giác Tánh</i>	39

<i>Trung Đạo</i>	40
<i>Tri Nhận</i>	41
<i>Thế Mộng</i>	42
<i>Ngôn Ngữ Đã Vô Hồn</i>	45
<i>Đêm</i>	46
<i>Một Pháp Tu</i>	47
<i>Một Chuyển Đi</i>	48
<i>Tượng Đài Tuy Nát Rụi</i>	50
<i>Đản Sanh Cảm Tác</i>	52
<i>Vô Cầu</i>	54
<i>Vô Khứ Vô Lai</i>	55
<i>Bảo Pháp Già Lam</i>	57
<i>Ưu Tư</i>	58
<i>Vô Sở Trụ Hề</i>	59
<i>Ung Dung</i>	60
<i>Uống Trà</i>	61
<i>Thoát Đã Mười Năm</i>	62
<i>Trả Về</i>	63
<i>Thân Phận Bọt Bèo</i>	64
<i>Trang Vô Tự</i>	66
<i>Cười</i>	67
<i>Tôi Muốn Sống</i>	68
<i>Tự Tin</i>	69
<i>Ta Muốn</i>	71
<i>Thế Sự Thăng Trầm</i>	70
<i>Thật Tướng</i>	72
<i>Ngôi Phạm Vũ</i>	73
<i>Tiền Người</i>	74
<i>Thỉnh Pháp</i>	75
<i>Đất Mẹ</i>	76
<i>Quê Tôi</i>	77
<i>Rong Chơi</i>	79
<i>Bất Động</i>	80
<i>Sân Khẩu Vô Thường</i>	81
<i>Ảnh Bào</i>	82
<i>Bất Khả Tư Nghì</i>	83

<i>Bản Tâm</i>	84
<i>Bất Nhị</i>	86
<i>Biến Dịch</i>	87
<i>Cúi Đầu</i>	88
<i>Có Nghĩ Gì Đâu</i>	89
<i>Cảm Niệm Của Một Đệ Tử Ly Hương</i>	90
<i>Chợt Thấy</i>	98
<i>Nhớ Thâm Ôn</i>	99
<i>Chiều</i>	100
<i>Chợt Thoáng Đã Ngàn Năm</i>	101
<i>Chợt Thức</i>	102
<i>Cưỡng Bức Hồi Hương</i>	103
<i>Dâng Tặng Nhau Niềm Phúc Lạc</i>	105
<i>Dự Thí</i>	107
<i>Đánh Lễ Tôn Sư</i>	108
<i>Điều Văn Vu Lan</i>	109
<i>Đi, Về</i>	113
<i>Độc Tọa</i>	114
<i>Gợi Nhớ</i>	115
<i>Ghé Vững Tàu</i>	116
<i>Giữa Những Đổi Thay</i>	117
<i>Tôn Thờ Sự Sống</i>	119
<i>Hoài Cố Lý</i>	120
<i>Khoác Áo Vong Nhân</i>	121
<i>Hãy Cùng Trân Quý</i>	123
<i>Khoác Khoải</i>	124
<i>Độc Cư</i>	125
<i>Khóc Thương Cha</i>	127
<i>Lệ Nhòa Sắc Không</i>	129
<i>Một Phút Dừng Chân</i>	130
<i>Lên Đường</i>	131
<i>Mẹ Việt Nam</i>	132
<i>Mẹ Là Tất Cả</i>	134
<i>Nhớ Phố Xưa</i>	135
<i>Chuông Ngân</i>	136
<i>Nói Với Anh</i>	137

<i>Nói Với “Bạn”</i>	140
<i>Nỗi Niềm Người Vong Quốc</i>	145
<i>Vô Biệt Giới</i>	146
<i>Nhớ Thầy</i>	147
<i>Nhớ Xưa</i>	148
<i>Nụ Hồng</i>	149
<i>Nhớ Quê</i>	150
<i>Nguyện Cầu</i>	151
<i>Mây</i>	152
<i>Nhát Như</i>	153
<i>A Tì Địa Ngục Sẵn Trong Tâm</i>	154
<i>Nghe</i>	155
<i>Nhàn Tịch</i>	156
<i>Khép Trang Kinh Cũ</i>	157
<i>Hãy Khóc Lên Đi</i>	158
<i>Đoạn Tuyệt</i>	159

***NHIỆM MÀU
TỪNG GIỌT NẮNG RƠI***

*Vương tay nắm lấy hư không
Vỡ vàng giọt nắng bông bênh ca sa
Đầu ngọn cỏ – giải thiên hà
Thu phong bến gió ta bà dạo chơi
Mỗi hiện hữu chợt đầy vui
Nhiệm màu từng giọt nắng rơi hoa cười*

BÊN THÊM TRẮNG SÁNG

*Giọt sương khuya đọng ba ngàn cõi
Tịch mịch trăm tư ngọn cỏ bông
Vết trắng loan lỗ trên thêm vắng
Ai bảo giùm ta lẽ có không*

*Vẫn một cảnh mai xa xưa cũ
Mang đây bản vị thưở ban sơ
Có chi trường cửu trong trần thế
Bên thêm trắng vẫn sáng lung linh*

*Cỏ bông đêm vắng sương khuya giọt
Vô tận thời gian cảm lặng qua
Ngày đi đêm lại sương đọng trọn
Vô lượng hà sa thế giới trung*

*Điệp trùng chuỗi xích Hoa Nghiêm kết
Quê cũ đường xưa mây lừng lơ.*

CÀN KHÔN SỤP ĐẦU

*Ta làm thơ vô ngôn
Tụng từ kinh vô tự
Cột đũa cùng sinh tử
Đạo chơi cửa vô môn
Đại bi
vô lượng từ tôn
Pháp âm vi diệu
càn khôn sụp đầu*

TỰ TÁNH VỐN KHÔNG

*Tự tánh vốn chẳng có
Tự tánh vốn chẳng không
Có không là hữu kiến
Thanh tịnh tựa hư không*

*Phước và trí chẳng một
Trí và phước không hai
Một và hai rỗng lặng
Đạo lớn rộng vô biên*

*Đệ nhất nghĩa bất khả
Hý luận hoặc tư duy
Kiến tánh sanh tử diệt
Niết bàn không hữu vô*

*Đoạn trừ tâm điên đảo
Phật tánh lộ hiện tiền
Mười phương chẳng một vật
Thường trụ tâm như nhiên*

TỰ TẠI

*Vỗ nhẹ hư không
Vàng dâng ngập lối
Đường về chân lý
Ngâm khúc thường như
Con sông vọng thức
thôi gào thét
Bát nhã thuyền trăng
không bến neo*

NHỚ

*Ta nhớ làm sao một đóa hoa
Đóa hoa rừng đại giữa hoang sơ
Đóa hoa mộc mạc không tên gọi
Đã gọi hồn thơ say ngẩn ngơ*

*Ta nhớ làm sao bãi thảo nguyên
Tượng đài nắng đổ dáng nghiêng nghiêng
Đóa hoa rừng đại không hương sắc
Nhưng đẹp làm sao bao ý thiên*

*Ta nhớ làm sao ôi đóa hoa
Đóa hoa rừng đại giữa rừng mơ
Đóa hoa rừng đại công viên ấy
Sông Ngõng chiều xuân nắng ngập đầy*

*Ta nhớ làm sao một đóa hoa
Đóa hoa rừng đại giữa chiều xuân
Đóa hoa rừng đại không hương sắc
Đã tặng cho đời bao sắc hương.*

VỀ THĂM XỨ PHẬT

Tôi trở về đây thăm dấu xưa
Thăm đền đài cũ giải nắng mưa
Thăm vườn Lộc Uyển còn vang vọng
Dòng pháp siêu vi tối thượng thừa

Con trở về đây đánh lễ Thầy
Nhìn tia nắng dội óng vòm cây
Bỗng nghe xao xuyên bao hoài bão
Từng giọt hào quang rõ ngập đầy

Con trở về đây tìm vết chân
Nghe lòng rộn rã đến băng khuâng
Niềm vui trộn lẫn niềm hiu hắt
Lịch sử nghìn xưa, ôi thủy vân.

NỖI NIỀM RIÊNG

*Mưa vẫn rơi đều trên giọt lá
Lòng ta ướt đẫm nỗi niềm riêng
Xuân đã chập chờn ngoài song cửa
Ta ngại làm sao đêm cuối đông*

*Ta ngại làm sao đêm cuối đông
Tuổi hạc giờ thêm lại chắt chùng
Áo thân xích lại gần mộ huyết
Người bảo làm sao ta cứ vui*

*Người hỏi làm sao ta chẳng vui
Vì sao ta mãi cứ ưu sầu
Vì sao ta vẫn hoài cô độc:
Đông đã qua mà xuân chưa sang!*

*Ta vẫn trầm hoài cô độc mãi
Nỗi niềm năm tháng chưa phai
Làm sao vui được khi ta vẫn
Nợ nhân quyền còn quấy trên vai*

Ta vẫn đi hoài và đi mãi
Con đường khai phóng ắp tương lai
Ta cứ đi hoài nhưng chẳng đến
Bến bờ đích thực của tự do

Làm sao dừng lại khi đời vẫn
Muôn vàn thống khổ lẫn bất công
Làm sao ta nỡ quay lưng được
Dân tộc Việt Nam vẫn mãi mòn

Làm sao ta nỡ quay lưng nhi
Pháp nạn lan tràn chưa giải tan
Ta sẽ cười vang khi xong cuộc
Nhân quyền dân chủ đã tôn an

Ta sẽ một mình lên đỉnh Thửu
Bỏ lại đằng sau bao huyễn mớ
Bụi trần rũ sạch và quy ẩn
Đời buồn vui, mộng thực thấy đều Không

KHUYẾN TU

*Lững lờ nước chảy bàng kê
Ngàn con sến lại kéo về ngang sông
Cây sấu đông, đã điểm bông
Một con bướm đậu trên cành khế non
Nhà ai bên bếp lửa dòn
Một nường con gái mỗi mòn đợi ai
Nhìn con bướm chợt thở dài
Tóc mây hờ hững khuôn dài héo hon
Bàng kê nước chảy đá mòn
Hỏi trinh nữ ấy mãi chờ đợi ai
Vô thường biến dịch hôm mai
Càn khôn tán tận, khứ lai, phục hoàn
Chánh thân đoan tọa bồ đoàn
Này cô, giải thoát, nê hoàn có hơn?*

XUỐNG LÊN

*Gánh kinh lên đỉnh Lãng già
Vay mượn cú ngữ luận đàm tánh không
Biển tỳ lô nước lặng trong
Tánh hải thanh trừng chẳng gợn sắc không
Tục chơn thể vốn dung thông
Nhu lai tự chứng siêu ngoài nhị biên
Quả kinh xuống núi Lãng già
Tỳ lô sóng vỗ sáng lòe thức tâm
Động tịnh thủ chấp huyễn chân
Vàng trắng thiên cổ pháp thân mãi hoài*

SIÊU GIỚI NGOẠI

*Thẻ tánh chân tường siêu giới ngoại
Rừng thiên văn vật mảnh trăng soi
Giới Định Huệ tam vô lậu học
Vuông tròn từng bước nhẹ thênh thang
Quyền thật huyền chơn ai thấu triệt
Rong chơi ba cõi độ quần mê
Tôn phong tổ ấn đã rạng tỏ
Thừa tiếp hậu lai hạnh vượt ngoài
Pháp khí Tăng già bậc long tượng
Thuyền con một mái vờ trăng sao*

BẠC TƯỢNG LONG

*Áo y thiên trượng thôi còn mất
Pháp tọa năm xưa bóng trải dài
Pháp khí thiên môn soi dấu cũ
Bạc tượng long kiết xuất mãi hoài*

*Thiền thất đèn chong khi tỏ mờ
Canh khuya leo lét lạnh như tờ
Bóng trăng Linh Thứu mờ lung tỏa
Hòa chan nguồn sáng tự tâm sơ*

*Nhớ người nhớ mãi quên năm tháng
Đèn thiền trắng thất chằng phân hai
Y áo gậy thiền không còn mất
Bạc tượng long kiết xuất mãi hoài*

HỎI THÂM

*Chiều nay sâu cổ độ
Trăm mình trong cô liêu
Hỏi thâm người thiên cổ
Thế nhân sao tiêu điều*

*Chiều nay nhìn mây bay
Mưa buồn hiu hắt gọi
Hồn cố nhân nơi nào
Nghe lòng chợt xôn xao*

*Ai đi vào hoang vắng
Vai mang phố chợ về
Đâu nỗi niềm tâm lặng
Đây tâm tình hoài quê*

Treo ắn vào rừng sâu
Trên lưng nhẹ hắng sâu
Hoàng hôn tụ đầu ngõ
Đường trước đi về đâu

Rồi tâm tư bùng vỡ
Mây trắng trôi lững lờ
Rừng Sa La muôn thưở
Vương vương một thời thơ

Lời kinh xưa còn vắng
Bóng người xưa nay đâu
Kẻ hậu còn thăm hỏi
Hồn mẫn phấn bụi sâu

LẶC THẬP HUYỀN

*Trong tôi sống lại thời sơ cổ
Đương xứ nhàn du bất tích tàn
Mặc kệ thời gian trôi mãi miết
Lưu chuyển nhưng hằng sự sự vô*

*Ba cõi vẫn xoay tâm bất động
Quay đầu sanh tử tựa mây bay
Huyền thân sanh diệt trong từng khắc
Một sát na là mỗi tịch nhiên*

*Cụm hồng vẫn nở chim vẫn hót
Cành liễu bên thềm vẫn biếc xanh
Thăm thẳm tầng không không cả đáy
Nào ai tát cạn biển thường như*

*Lối về rữ sạch chân và giả
Tương tức tương dung lặc thập huyền.*

TIẾNG GỌI QUÊ HƯƠNG

*Có những đêm lạ nhà không ngủ được
Ta lặng hồn nghe gió gọi cô đơn
Nghe quê hương quấn quai nỗi căm hờn
Nghe dòng máu ngược về tim uất nghẹn
Hỡi ơi!
Đạo pháp, tự do, niềm tin tắc nghẽn
Bạo lực, ngục tù, tuyệt vọng mở ra
Và bây giờ,
Ai nô đùa, rạo rức với xa hoa
Ta tủi nhục, quạnh hiu và khắc khổ
Miền viễn địa xuân qua đà mấy độ
Lòng ta thì khép chặt cánh hoa xuân
Thương mẹ già vùng đất mới gian truân
Bao năm tháng vẫn trầm luân huyết lệ
Tổ quốc, niềm tin vì ai nô lệ
Ta gục đầu nghe tiếng gọi quê hương*

***TA CƯỜI VANG
TRỜI ĐẤT GIẬT MÌNH***

*Ung dung bước vào chợ đời
Cúi hôn nổi chết vẫy chào cỏ hoa
Cõi ta bà mộng hững sa
Tử sinh khổ lạc chẳng là chẳng hai
Sống và chết khác chi hai mặt
Một đồng xu hạp thể nhất như
Khác chẳng khác hư ngôn huyền tượng
Ta cười vang trời đất giật mình*

DẠO CHƠI

*Từ cõi vô cùng vào nhân giới
Cửa Không hôm sớm trải lòng ra
Tử sinh một mái chèo lênh láng
Biển Pháp mênh mông trắng hiện đầy*

*Đùa vui đầu ngọn sóng sanh tử
Tự tại cuối giờ kiếp huyễn sinh
Đi đến cột cười như gió thoảng
Chòm cây lùm trúc rộn niềm vui*

*Nguyện mãi quay về quê chốn cũ
Tên gọi còn không há lữ cương
Không tánh chân thường siêu giới ngoại
Đạo chơi thơ thảnh cõi vô cùng*

LỢI NGƯỢC DÒNG

*Lợi ngược dòng cảm nghe như đuối lực
Từng tác gang cạm bẫy sẵn chực chờ
Nghịch cảnh đó chính là duyên tăng thượng
Tiếp kích vô cùng công hạnh vị tha
Chí nguyện lớn ngại gì duyên chướng nhỏ
Trải từ tâm ôm trọn mỗi niềm đau
Thương sanh chúng với tình yêu vô lượng
Giữa mù tăm rực sáng một niềm tin
Vai dẫu nặng nhưng tâm luôn an nhẹ
Từng bước chân vững chãi vượt ưu phiền*

AN LẠC

*Khổ đau ấy chính là an lạc
An lạc không là sự khổ đau
Ung dung ngay chính trong phiền não
Cực lạc đâu nào tách thế gian
Giữ tâm thanh tịnh trong mọi cảnh
Tâm tịnh làm sao cảnh chẳng an
An nguy cũng chỉ do tâm cả
Đừng đổ thừa hay trách cứ ai
Hãy trách tâm mình chưa tỉnh ngộ
Ngày đêm hạ thủ gắng công tu
Khi tâm vô nhiễm đời thanh thoát
An lạc là đây, ở điểm này*

GIÁC MƠ NÀO CHO ANH

Hỡi anh,

Từ miền Bắc

Di cư vào Nam

Rời từ Nam

Vượt trùng dương anh đi vào chân trời vô định

Vô định mà lòng anh cứ như đã định

Một tương lai huy hoàng nào đó

Đang chờ anh bên kia mịt mù

Để mai về gầy dựng quê hương

Như nắng mai reo vui đầu ngõ

Hát câu hò tan bao hờn căm

Nhưng than ôi!

Đời vô thường mà anh cứ tưởng

Vùng tương lai đẹp như ngày nào

Đẹp hơn thời Đinh, Lê, Trần, Lý

Thời vàng son lịch sử uy hùng

Rời một sáng

Một sáng vào thu, bão tố đầy trời

*Dìm thân anh chìm sâu vào lòng biển cả
Anh chìm mà ngỡ đang mơ
Mơ giấc mơ quê hương rực sáng
Vẫy tay chào sóng nước mênh mang
Vượt biên mấy lần, lần vào tù
Lần bị thương tưởng chừng không sống nổi
Nhưng lần này anh vượt xa
Vượt cả biên cương cuộc sống!
Bên kia cuộc đời
Anh nghĩ và mơ gì về hai chữ Việt Nam?*

VÃY CHÀO TỬ SINH

*Sông tiềm thức cuộn cuộn miên mật
Suối thời gian chảy xiết một dòng
Thuyền tâm đầy trữu trắng sao
Nhấp nhô sóng nghiệp xạc xào gió ưu
Mưa phiến não hắt hiu từng sợi
Mây vô minh giăng bủa điệp trùng
Nẻo về quê cũ mộng lung
Cái tôi vò võ lạnh lùng bước đi
Hương diệu pháp vô khả nghi
Hồi đầu thị ngạn tử sinh vẫy chào*

CHÔN KẼ TỬ THÙ

*Gió thu hiu hắt cuối chiều thu
Đào mộ chôn phăng kẻ tử thù
Chẳng một nén nhang không lời nguyện
Vô minh phiền não bật thiên thu*

PHẢN VẤN

*Thấy sương chợt nhớ biển đông
Nhìn cánh hoa rụng hiểu đời lao lung
Đôi bàn tay chấp lạnh lòng
Nú ghì bóng tối hãi hùng sơ tâm
Chợt quỳ xuống niệm thì thâm
Nam mô Bồ Tát Quán Âm cứu nàn
Trong sâu thẳm mỗi âm vang
Phản vấn tự tánh muôn vàn diệu âm*

ANH VỀ

*Mai anh về mai vàng nở nhụy
Gió cười reo đồng lúa trở bông
Mai anh về nắng rọi đôi thôn
Đàn em trẻ vui cười rộn rã
Mai anh về mẹ già rơi lệ
Giọt lệ mừng thay lệ khổ đau
Mai anh về đại gia đoàn tụ
Vang câu hò nhà bao hờn căm*

HẠNH LỢI THA

*Ngôn ngữ phải cúi đầu
Không thể nào diễn đạt
Dù chỉ là một câu
Trí năng bậc toàn giác*

*Trong lặng yên sâu thẳm
Với tuệ giác bao la
“Bình bát cơm ngàn nhà”
Độ chúng, số Hằng sa*

*Năm mươi năm ròng rã
Khấp lưu vực sông Hằng
Đem tình thương gieo rắc
Quý thay hạnh lợi tha*

*Năm mươi năm đã qua
Một chiều trong rừng già
Dạy lời di giáo cuối
Thị tịch giữa Sa la*

*Hai ngàn năm đi qua
Nhưng cảnh giới ta bà
Pháp âm vang rền mãi
Cao thay hạnh lợi tha*

TỔ QUỐC GHI ƠN

*Mảng mây vắt nhẹ trên đầu núi
Nhu giải khăn xô ái niệm Người
Chim chiều vài cánh bay cô lẻ
Vẽ một vành tang bặt vết chân
Chiều bỗng buồn khuâng như chia sẻ
Mưa chiều từng giọt nhỏ rưng rưng
Nhu khóc thương anh vừa nằm xuống
Nhu khóc thương anh bỏ của chơi
Anh đã bỏ rồi bao tục lụy
Bỏ đi rồi huyễn mộng phù du
Quay về bản thể chân tâm cũ
Buồn hay vui anh nhĩ cảnh phân ly
Tôi tự hỏi mình và bao kẻ
Buồn hay vui anh nhĩ cuộc phân kỳ
Anh đã quên mình và hy hiến
Cả đời cho đạo pháp quê hương
Tự đốt thân mình làm đuốc rọi*

Đêm dài dài đặc thiếu nhân quyền
Xác anh tuy đã thành tro bụi
Tinh thần cao cả vẫn còn nguyên
Tên anh ghi tạc hồn sông núi
Phạm Gia Bình – Viên Lạc sử ghi
Anh chết cho bao người được sống
Vị anh hùng dân tộc Việt Nam
Cảm ơn anh đã vì đạo pháp
Dâng trọn thân mình cho núi sông
Lửa thiêng sưởi ấm hồn dân tộc
Thieu rụi tham sân, sạch bạo tàn
Bồ Tát tại gia tuấn vì đạo
Phạm Gia Bình tổ quốc ghi ơn.

VỊ PHÁP THIÊU THÂN

*Huyết lệ rửa ràng đôi khóe mắt
Nhịp tim loạn xạ chực vỡ toang
Tháng tư nhuộm đỏ bao hoài bão
Dòng máu dân lành chảy lóng lánh
Bi kịch Việt Nam chồng chất mãi
Thế hệ này rồi thế hệ kia
Ngôn ngữ lặng câm vì chết điếng
Vết hằn ý hệ quật ngang lưng
Hết nhát dao phay lia cổ họng
Máu phụt từ tim vọt thẳng vòi
Để cứu dân lành vơi thảm họa
Quên mình vì nước nguyện xả thân
Lửa cháy cháy bùng thân tứ đại
Rực lên chân lý giữa đêm đen
Thế giới lương tri bừng tỉnh dậy
Nhìn vào thảm trạng ôi não lòng
Thương anh vị quốc quên mạng sống*

*Làm nên lịch sử bậc công thần
Vị pháp thiêu thân hùng tâm hạo khí
Nguyện chết đi để đạo pháp sống còn
Anh chết nhưng trở thành bất tử
Hồ Tấn Anh – bồ tát Hạnh Minh*

GIÁC TÁNH

*Giác tánh nghìn xưa mãi vô cùng
Thường nhiên hoạt dụng bất tích tung
Chấp thời vì cực mảy may có
Không cả thời – không không vốn không
Nào phải dụng công tâm bưng vỡ
Hoát nhiên đại ngộ hiển chân thường
Vô cùng biên tế xưa vẫn vậy
Phật tánh hằng như nay khác chi
Đảo điên mộng tưởng gã cùng tử
Đây hạt minh châu vẫn rạng ngời*

TRUNG ĐẠO

*Khê thủ Đấng Từ Tôn điều ngự
Bậc cha lành tất cả muôn sanh
Tuyên dương trung đạo tánh không
Diệu nghĩa duyên khởi, tương duyên tương thành
Tương tức tương nhập tương ly
Đạo lý vi diệu bất tư vô nghĩ
Nghĩa bát bát hàm tàng vô lượng
Không đến – đi, đồng – dị, diệt – sanh
Không đoạn – thường ngôn ngữ huyễn danh
Hý luận sạch mở bày chân tướng
Tự tánh vốn không hiển sinh muôn hữu
Hữu là diệu hữu
Không tức chân không
Chân không diệu hữu không hai
Cũng chẳng là một và không là gì
Trung đạo bất khả tư nghĩ
Cúi đầu lạy đấng từ bi đại hùng*

TRI NHẬN

*Chiều xuống nghẹn ngào mưa rỏ giọt
Nhẹ nhàng xua đuổi bóng dương quang
Vành trăng nửa mảnh nằm đơn lẻ
Ngại ngần ẩn kín tận tầng không
Bóng đen đen cả lòng lữ khách
Giật mình tri nhận đảo điên tâm
Sám hối đê đầu con đánh lễ
Đấng từ tôn đại giác vô dư y*

THẾ MỘNG

Tiếng võng nhà ai nghe thảm quá
Trái tim nhàu nát kiệt tâm can
Tháng năm trữu nặng bao hoài bão
Cạn sạch thời gian vô vọng trôi
Bọt bèo đời lẽ đâu thua rác
Dung dị đằng sau khối hiểm nguy
Ta buồn hoa cũng thối tươi thắm
Ngoắt ghéo đời sông những thác ghềnh
Hoa nở hoa tàn hoa lại nở
Tháng ngày vẫn vậy cứ y nhiên
Vui mừng ngay chính trên sự chết
Há chẳng buồn sao, tuổi chất chồng
Hao dần sự sống mỗi khi Tết
Ấy vậy mà sao ta cứ vui
Một đời xuân mãi đâu cần đợi
Mai, Cúc, Đào khoe mỗi cuối đông
Thời khắc dập dồn từng đợt sóng
Xô nhau đuổi cận mé âm phân
Chỉ một lần ranh hơi thở nhẹ

*Đi biệt ngàn thu bắt bóng hài
Bao cuộc buồn vui gồm những chữ
Có không nào đã khác gì nhau
Lần thân miệt mài trong hư huyền
Cả đời chưa một mảy may an
Tháng năm nghiên nát bao tàn tích
Ngay cái tôi kia cũng biệt biên
Bóng đêm lay động vành trăng khuyết
Ngấp nghé giao thừa giữa rặng đông
Một sát na là tam thế mộng
Chập chùng sanh tử tựa Hằng sa
Thương ai đuổi bắt vòng danh lợi
Tay trắng hoàn không cuối mảnh đời
Tự thở vô cùng thời sơ cổ
Mãi tận đàng xa thăm vị lai
Có chăng thật thể tên là ngã
Ngự trị hằng như chẳng biến thiên
Mông muội cả đời đeo níu mãi
Chưa mở làm sao dứt thoát lìa
Hãy tỉnh, tỉnh ra quay đầu lại
Nhất tức vô là vạn sự hư
Nhứt tức vô là không kịp hỏi*

*Ngàn năm vĩnh viễn chập chùng đau
Một sát na thôi quay trở lại
Tôi bời ảo tưởng tựa hoa rơi
Chợ đời tự tại thong dong bước
Mỗi bước chân là mỗi lạc như*

NGÔN NGỮ ĐÃ VÔ HỒN

*Con số hai ngàn trên tờ lịch
Vẽ lên hình ảnh của thời gian
Thế kỷ cũ lùi vào quá vãng
Thiên niên mới rọi chợt trở sang
Tôi đi giữa giao thừa thế kỷ
Nghe thời gian gõ mỗi sát na
Lòng bỗng nhóm lên niềm chua xót
Quê nhà ngàn nỗi vẫn tang thương
Pháp hữu chùa xưa Thầy Tổ đó
Vẫn một niềm đau chưa nhòa phai
Chùa xưa biến cải thành lao ngục
Giám nhốt người tu vô thời gian
Rêu phong đượm nét sầu cổ độ
Cuộc chiến đã tàn nhưng chẳng ngưng
Ngọn lửa hận thù âm ỉ mãi
Cảnh nghèo cái đói ôi tràn lan
Có ai mơ vọng ngày chiến thắng
Thắng hay thua ngôn ngữ đã vô hồn*

ĐÊM

*Đêm nay nhìn trăng sao
Ta nghe hồn vũ trụ
Bỗng lên tiếng thét gào
Khóc hờn đời mê ngủ*

*Đêm nay nhìn sương rơi
Tưởng chừng như dòng lệ
Khóc ai giữa lưng trời
Xui lòng ta tái tê*

*Hôm qua màn đêm xuống
Chợt thấy hồn nao nao
Ngoảnh nhìn xem tình hướng
Ôi nhân loại đây sao?*

*Đêm nay nhìn mây vương
Bóng xuân như chợt hiện
Trong tan vỡ vô thường
Sự đời sao đảo điên*

MỘT PHÁP TU

*Dãi dàu mưa nắng mấy xuân qua
Núi vẫn là non, sông trái dài
Vẫn chẳng có gì như phép lạ
Ở người mong đợi một tương lai*

*Vẫn những chùm hoa rừng dại nở
Vẫn làn gió thoảng lá vàng bay
Vẫn tiếng chim rừng khi rời tổ
Liu lo rộn rã mỗi đầu ngày*

*Người ta vẫn đợi trong thâm lặng
Cái ngày khánh tiết hội hoa đăng
Chờ mãi mỗi mòn năm lẫn tháng
Ô hay “chờ” cũng một môn tu*

MỘT CHUYẾN ĐI

Từ Sài Gòn, Thanh Minh thiên viện
Một chuyến đi được chuẩn bị kỹ càng
Một chuyến đi đã trở thành thế đứng
Vì công an hòng súng cản ngăn
Một chuyến đi đi xa hơn Quãng Ngãi
Đi rất xa vượt lãnh thổ Việt Nam
Một chuyến đi không tính bằng cây số
Nhưng được đo bằng lòng người trên khắp năm châu
Một chuyến đi vượt qua bao rào chắn
Chủng tộc màu da lãnh thổ ngữ ngôn
Một chuyến đi khiến Cộng đảng kinh hồn
Và lay tỉnh bao tâm hồn mê ngủ
Một chuyến đi không từ Sài Gòn ra Quãng Ngãi
Đi xa hơn, đi khắp năm châu
Một chuyến đi hàng triệu con tim ngưỡng vọng
Ngọn cờ nhân quyền dân chủ vươn cao
Một chuyến đi biến người đi thành bất tử
Dù người đi bị quản thúc khổ hình
Một chuyến đi làm chế độ hãi kinh
Một chuyến đi đã chuyển thành vị thế

*Trong lòng người và dân tộc Việt Nam
Một chuyến đi đi vào lịch sử
Quảng Độ Đại Sư ý lực vượt thường
Một chuyến đi điếm đến không là Quãng Ngãi
Mà trọng tâm thẳng đến lòng dân
Một chuyến đi làm nức lòng những người yêu công lý
Làm nở hoa dân chủ nhân quyền
Một chuyến đi tải đầy chính nghĩa
Bị cấm ngăn bởi họng súng công an
Nhưng cuộc hành trình không dừng nơi Thanh Minh
thiền viện
Mà đi vào lịch sử vẻ vang
Hòa thượng Huyền Quang bậc siêu nhân bạt tục
Hòa thượng Quảng Độ bậc xuất chúng siêu quần
Bảy tháng Sáu, ngày đánh dấu chuyến đi lịch sử
Một chuyến đi trực hướng lòng dân
Một chuyến đi, đi vào lịch sử
Hoa từ bi nở rộ khắp mọi miền.*

TƯỢNG ĐÀI NÁT RỤI

*Pháp thân vốn vô tướng
Thị hiện nên hữu hình
Ngôn từ hay ngẫu tượng
Chỉ phương tiện độ sinh*

*Vì vô minh chấp ngã
Nên kỳ thị thiên thu
Dùng sân tâm đập phá
Những văn hóa đặc thù*

*Lạy Phật đáng vô ngã
Lòng vị tha vô biên
Từ bi và hỷ xả
Siêu vượt mọi lụy phiền*

*Con người đang sống giữa
Một xã hội văn minh
Tất cả đều muốn tựa
Vào dân chủ hòa bình*

*Tiếc thay dụng tôn giáo
Chẳng tôn trọng nhân quyền
Làm những điều phi đạo
Ôi khác gì kẻ điên*

*Nhân loại đồng lên án
Hậu thế quyết khinh thường
Tất cả đều ta thán
Một bạo quyền bất lương*

*Lạy Phật đấng từ bi
Bao dung bất khả nghi
Tượng đài tuy nát rụi
Giáo điển luôn diệu vi*

ĐẢN SANH CẢM TÁC

Rồi một sớm

Hoa Ưu Đàm nở

Nhạc trời reo

Chào đón Tôn sư

Bao nhiêu phiền muộn ưu tư

Chỉ trong khoảnh khắc người người hân hoan

Trần gian bỗng

Huy hoàng sáng lạn

Thế nhân nay

Vơi bớt lắm than

Bao nhiêu nghiệp dĩ cưu mang

Vô ưu xuất hiện xóa tan mê mờ

Muôn sinh vật

Cùng chung nhịp thở

Mọi sắc màu

Đều biến thành thơ

Bài thơ đậm ngát hương thiền

Bài thơ giải thoát não phiền tiêu tan

*Trời Bát Nhã
Thên thang lông lộng
Trăng Lãng Già
Vời vợi mênh mông
Thế tôn thị hiện phương Đông
Tam thiên thế giới thả đồng ân triêm*

VÔ CẦU

Bậc trí giả hề

Không hy vọng cũng không tuyệt vọng

Pháp Có chẳng cầu niết bàn không chỗ đến đi

Vì đến và đi

là việc thế gian

Và niết bàn không là chỗ ngơi

Có giới tuyến thời – không có định

Niết bàn không là niết bàn

Không ngay cả điều được gọi niết bàn

Vì niết bàn

Vượt qua tất cả

Vượt chính cái đã đang và sẽ vượt qua

Phật tánh thường trụ

Bát Nhã vô sở ngại

Là như lai

Là không tánh

Là tất cả nhưng không là gì cả

Không cả luôn ngôn ngữ tịnh lạc ngã thường

*Thì có gì cô độc cô đơn
Có pháp còn suy cầu
Cố nhiên vẫn còn có người đang cầu pháp
Pháp người bỏ lại sau lưng
Quên ngay đằng trước ung vô sở cầu
Phật tánh vốn
Nhiệm màu hiện hữu
Mỗi chúng sinh đức Phật uy linh*

VÔ KHÚ' VÔ LAI

*Thế kỷ sang trang lòng người bờ ngõ
Về đâu mây trắng thân thờ bay
Đi mãi đi hoài vẫn không bến đỗ
Thuyền đời xuôi ngược chẳng một chốn về
Thời gian chảy mãi xoi mòn tất cả
Vô thường một dòng liên li vô thủy bất chung
Lữ khách một thời dừng chân tự vấn
Chân dừng nhưng vạn sự vẫn trôi nhanh
Ta thật sự dừng hay chỉ là ảo giác
Mịt mù vọng thức làm sao vói tới cõi chân như
Ta đi đi mãi hoài vô tận
Giữa một vùng tâm không chốn nơi
Đi mãi đi hoài nhưng chẳng đến
Hằng như nào có đến cùng đi*

BẢO PHÁP GIÀ LAM

*Con suối Bàng Khê chảy lững lờ
Hồn người lữ khách thấy bơ vơ
Thoáng nghe thanh thoát chuông chùa điểm
Đồi đẹp chao ôi, tựa giấc mơ*

*Chuông vọng chùa xa chiều trải dài
Lòng như chợt tỉnh mộng trần ai
Bao nhiêu phiền não vụt rơi rụng
Vọng động chuyển thành tâm Như Lai*

*Đồi núi điệp trùng mây lững lờ
Ngàn cây xào xạc êm như tơ
Chim kêu vượn gọi suối róc rách
Bảo Pháp già lam đẹp tựa thơ*

ƯU TU

Ai rồi cũng phải đi qua
Cánh cửa già chết – luân hồi – diệt danh
Sá gì một chút hư danh
Nỡ để đạo pháp vận hành hiểm luân
Nhân gian quán trọ dưng chân
Trả về cát bụi huyễn thân vô thường
Đời ngắn ngủi lắm hoạn ương
Nước nhà còn đó đoạn trường chứa yên
Nỗi đau pháp nạn nhân quyền
Đèn chong đêm vắng nghe lòng xốn xan
Thuyền nhân một mối ngổ ngang
Giọt sương khuya rõ – lệ tràn môi khô.

VÔ SỞ TRỤ HỀ

*Ngại quá thời gian chảy lạnh lòng
Tập trung tâm lực chuyển vô minh
Dụng công dụng mãi thành vô dụng
Vô sở trụ hề đâu tử sinh*

UNG DUNG

*Chiều nay xuống viếng chợ đời
Nhìn bông hoa rụng toi bời lối đi
Hoa này này hồi hoa chi
Có nghe hưng phé thịnh suy tao phùng
Tử sanh chấp vá điệp trùng
Thông tay vào chợ ung dung mỉm cười*

UỐNG TRÀ

*Lớn nhỏ gặp nhau uống chén trà
Luận bàn Phật sự chuyện người, ta
Ô hay thế sự không ngừng biến
Gợi lại lòng thêm những xót xa
Hãy uống đi huynh cạn chén này
Chén này, một chén nữa mà thôi
Gặp nhau có chắc còn khi nữa
Buồn lắm thay, đạo pháp suy vi*

THOÁT ĐÃ MƯỜI NĂM

*Thoắt đã mười năm biệt cố hương
Xa thầy xa bạn những người thương
Mười năm lữ thứ lê mòn gót
Thăm thẳm trời mây những nẻo đường*

*Thăm thẳm trời mây những nẻo đường
Một mình vò võ nén đau thương
Sá chi tà áo phai màu nắng
Trọng nhiệm tình cần ta đảm đương*

TRẢ VỀ

*Kiếp người ảo tựa khói sương
Kiếp người ngắn ngủi tai ương ngút ngàn
Nhân gian lũ quán dưng chân
Trả về cát bụi huyền thân vô thường
Trả về cho hết lụy ương
Cho tâm thức trụ vĩnh thường kiếp không
Cho mùa thôi là mùa đông
Gió mưa yên ắng để hồng đơm hoa*

THÂN PHẬN BỌT BÈO

*Bấy nhiêu năm hồn tôi vẫn thê
Y nguyên xưa dường bị lãng quên
Thời gian hồi hần sâu tất thấy
Quên riêng tôi bờ bến vẫn mênh mang
Chiều Paris mưa phùn đạn kín lối
Tôi một mình thả bộ mơ về xưa
Bạn bè cũ chùng như xa lạ hết
Năm tháng dài heo hút con đường xa
Nay Paris, chiều London, mai Đan Mạch
Mốt Na Uy rồi lại Hòa Lan
Úc châu, Nhật Bản, New York, Washington
Rồi Thụy Điển, Belgium và Bangkok
Philippines, từng chặng kêu cầu
Khàn cả cổ chẳng ai hoài đoái tới
Đau buốt nào gặm nhấm trái tim cô!
Nhân loại hồi có sao hồn gổ đá
Đau buốt nào vẫn gổ nhịp liên hồi
Nghe trong tôi tan tành từng tín niệm*

*Nhân đạo, quyền làm người lưỡi hái rập rình luôn
Khoa học văn minh tình người meo mốt
Cạn hết rồi bác ái lẫn từ bi
Con số đồng tiền kè lên sự sống
Bèo bọt thay phận Việt Nam nghèo.*

TRANG VÔ TỰ

*Ta gói đầu lên đỉnh bích nham
Nhìn mây thu quyện kín chân vòm
Lắng nghe tiền sử trong khe vắng
Nghiên ngẫm hành vi mọi Lĩnh Nam*

*Nghiên ngẫm từng trang Pháp Bảo Đàn
Phục tên “mọi rợ” Lĩnh Nam sang
Bắc Nam hai nẻo người khác biệt
Phật tánh nào đâu chẳng nhất như*

*Sờ sẫm ngôn từ vạch điển thư
Tìm xem “Ko – Lão – Cát” đăng cư
Trách ai khéo chép trang vô tự
Khó kẻ hậu côn, tra một như*

CƯỜI

*Vỗ mạnh vào lưng mây lững lờ
Ghép từng phiến đá dựng thành thơ
Ngâm lên rúng động ba ngàn cõi
Chết cả thời gian mộng vỡ bờ
Rồi,
Diện bích trâm nghiên nham thạch đầu
Cười lên sặc sụa rét đêm thâu
“Sơn vi cố quốc chu tao tại”
Tự vấn người xưa thiên hà phương?
Ta muốn trèo lên đỉnh Thử sơn
Đọc kinh vô tự trong cô đơn
Gọi mời đá tảng chim muông lại
Giảng nốt bài thơ vượt xứ thời*

TÔI MUỐN SỐNG

*Tôi đã sống một đời di động
Với nhọc nhằn và bão tố trong tim
Với lặng im và trọc trần không ngủ
Với ngục tù và khổ nhục triền miên
Tôi muốn sống và quên tất cả
Những tháng ngày đày đọa tuổi vị thành
Đã giết chết hồn tôi từ thuở ấu
Tôi muốn sống những chuỗi ngày còn lại
Cạnh những em bắt hạnh trẻ mồ côi
Lê kiếp sống bằng mảnh hồn ngát lạnh
Chút cơm thừa, góc phố, tấm chiếu manh
Tôi muốn sống với quãng đời còn lại
Cho muôn loài, cho đất nước, cho nhân sanh
Cho chính tôi một tâm thức an lành
Cho mẹ, cho cha, cho Phật thừa vô thượng*

TỰ TÍN

*Chó bên đình vẫn sủa
Đường sáng lớn cứ đi
Thong dong và tự tại
Sủa nhát có sá gì*

*Đòi lợi danh bỉ thử
Kẻ ác hại người hiền
Bạc quân tử giữa mặt
Cười vang dội đất trời*

*Mặc đời tranh thua đủ
Vô ngã ta tu trì
Phòng hộ trọn ba nghiệp
Nguyện rộng độ quần si.*

THẾ SỰ THĂNG TRÂM

*Danh lợi mà chi sự hảo huyền
Quê hương đạo pháp khổ triền miên
Ô kìa!
Kẻ chết trong lao ngục
Kẻ bị câu lưu kẻ xích xiềng
Thế sự thăng trầm ôi đảo điên
Kẻ theo danh vọng kẻ theo tiền
Có người vẫn sống trong kham khổ
Nghe ánh mặt khinh đời rẽ bước đi
Hãy cứ say đi say tận cùng
Có ai còn tỉnh giữa trần dâu
Bao nhiêu ý nghĩ thành vô dụng
Ồn động thời cơ kẻ hoạt đầu
Hãy cứ say đi say tận cùng
Say cho tột nghĩa đày lao lung
Hết say rồi tỉnh, quy chân tướng
Hằng tịch chơn thường tự rỗng không*

TA MUỐN

*Ta muốn vút vào trong sọt rọt
Những lời thiên tư lảm đăm mê
Ta muốn xé vò cho rách nát
Khung thiên thần viễn mộng phủ nham khô
Muốn chặn nàng tiên màu tóc xám
Hỏi thăm về sơ cổ hữu hay vô
Ta muốn khắc vào muôn ảm đạm
Vết hằn năm tháng sao đau thương*

THẬT TƯỚNG

*Tri nhận rõ phù hư trong từng hiện hữu
Ảo vọng nào tồn tại với chân tâm
Mọi hiện tượng đều chỉ là huyền tướng
Gọi thời gian hội chứng nỗi niềm đau
Quán chiếu kỹ chúng chỉ là ảo ảnh
Cười cùng trăng ca hát với ngàn hoa
Chợ đời đó đi về không một nẻo
Bặt phiền ưu ta trú với chân thường
Vượt đối tượng, thời gian, sinh thể
Chủ nhân, nhận thức, tác dụng, tướng phần
Vĩnh viễn đều không vô tự tánh
Là ngã thường tịnh lạc như như.*

NGÔI PHẠM VŨ

Nơi góc phố

Ngôi phạm vũ tịch mịch khiêm cung

Trông lẽ loi nhưng uy nghiêm hùng lãm

Như thách thức những cao ốc chọc trời

Giữa nền văn minh tây phương đô thị

Vừa biểu tượng nhưng vừa cũng là dải đất hồi sinh

Những thiên đàng rửa mục

Nhựa sống dâng trào lên

Làm an lạc vô lượng tâm hồn đang khô héo

Pháp nhũ đượm nhuần

Muôn vật nảy mầm cây cỏ đơm hoa

Hoa tình thương rực màu tuệ giác

Ngát hương thiên một mái già lam

TIÊN NGƯỜI

*Đời người như áng mây trôi
Phiêu bồng vô định có rồi lại không
Đã sinh giữa chốn hồng trần
Nào ai tránh khỏi đôi lần tử sinh
Giờ hoàng hôn phủ bình minh
Còn đâu nữa hơi dáng hình thân thương
Huyền thân tứ đại vô thường
Sát na biến dịch đôi đường biệt ly
Ai về tiền bước người đi
Gục đầu nghe gió thắm thì khóc than
Âm dương cách trở hai đàng
Người ơi vĩnh biệt, trần gian u sầu
Phân kỳ trời đổ mưa ngâu
Lần chia tay cuối ai sầu hơn ai
Hẹn nhau nơi chốn liên đài
Hoa khai kiến Phật, ngày mai vĩnh hằng.*

THÍNH PHÁP

*Trước pháp tòa cú lễ
Bạc long tượng rùng thiên
Mặt mũi xưa vẫn thế
Ba đời chẳng biến thiên*

ĐẤT MẸ

*Quê tôi đó triền miên chinh chiến
Cả ba miền khói lửa ngút ngàn
Cùng chung máu đỏ da vàng
Ai gây ra cảnh tóc tang hận thù
Quê hương tôi ngục tù tao loạn
Quê hương tôi tật hoạn, cơ hàn
Còn đâu múc ánh trăng vàng
Giọng hò cô gái bên làng thôn xưa
Còn đâu hồi hàng dừa lả ngọn
Đâu chùa xưa, đâu lũy tre xanh
Đạn bom cày xới tan tành
Còn chằng những nấm mộ xanh vô thừa
Còn đâu nữa cánh diều, tiếng sáo
Mỗi hoàng hôn một đạo thái bình
Quê tôi giờ đã điêu linh
Dân tôi chịu cảnh chiến chinh khốc tàn
Người người sống dưới làn mưa đạn*

*Trong lo âu sợ hãi bất an
Bao nhiêu hoài vọng cưu mang
Biến thành một bãi thảm tràng nôi da
Còn đâu một thuở âu ca
Vô thường một phút vạn gia đoạn đời*

QUÊ TÔI

Tôi còn nhớ
Một buổi sáng trên cành dương liễu nhỏ
Mấy bầy chim lạ hót líu lo
Phát phơ đồng ruộng cánh cò
Vài con liệng vút chân trời thăm xa
Quê hương tôi
Một thuở thanh bình uơm nắng hạ
Trăm nhà vui cảnh thái bình ca
Tại vì đâu
Ý hệ
Tham cuồng
Hay chấp ngã
Hận thù chinh chiến chợt can qua
Rồi một sớm chim không buồn hót nữa
Hoa trên cành ủ rũ thoi buông hương
Con cò trắng đậu bên đường cái
Không biết buồn ai chợt thở dài

RONG CHƠI

*Rong chơi sáu nẻo luân hồi
Dừng chân quán trọ nhìn nhân gian cười
Diễn viên sân khấu kiếp người
Vỡ tuồng kết thúc siêm y đổi màu
Về đâu hồi đời thương đau
Niết bàn tịch lặng nhiệm màu an nhiên.*

BẤT ĐỘNG

*Đứng bên dòng nước chảy
Trôi đi bao muôn phiền
Nước chảy tâm bất động
Lòng an lạc vô biên*

*Đứng bên dòng nước chảy
Quán chiếu lẽ vô thường
Nước chảy hay tâm động
Có gì đáng vấn vương*

*Nhìn dòng nước chảy xiết
Như dòng đời biến thiên
Suối thời gian mãi miết
Mang theo bao nỗi phiền*

*Đứng bên dòng nước chảy
Chảy theo dòng thời gian
Ngược và xuôi nào khác
Nhất tâm chẳng thể bàn.*

SÂN KHẤU VÔ THƯỜNG

*Giờ đã xa rồi thời phấn sáp
Sân khấu về khuya lỗi nhịp đàn
Cuộc đời khép mắt lim dim ngủ
Chính khách xên xang gió đổi chiều
Giờ đã xa rồi thời ngự thiện
Mộng đồ vương ngựa chiến đã dừng chân
Những pho kinh sử an dân quốc
Oanh liệt còn đâu buổi chợ chiều
Trách kẻ một thời ôm gót giặc
Thương người lỡ bước hãm sa trường
Cả đời vị quốc ra làm tướng
Một phút vô thường hận lắm thu*

ẢNH BÀO

*Tối nay trăng ủ dột sâu
Gió lay lắt gọi mưa ngâu cuối mùa
Chuông chùa nhè nhẹ ai khua
Nghe trong đồng vọng được thau ảnh bào*

BÁT KHẢ TƯ NGHÌ

*Có không lẫn thân đây quan kiến
Vượt lên trên ta ngâm khúc bạt dà
Thông điệp Phật tánh vượt qua biên tế
Vật và tâm tương tức tương ly
Giáo nghĩa thậm thâm bất khả tư nghĩ*

BẢN TÂM

*Thế giới có là hữu hạn
Trong không gian vô hạn
Hay vừa vô, vừa hữu, tức – ly
Rồi Như Lai diệt hay là bất diệt
Và linh hồn đồng nhất với xác thân
Hay có gì dị biệt
Thế giới là có mãi
Vô cùng hay hữu diệt
Vừa là hai, chẳng có chẳng không
Những vấn đề được đặt rất mênh mông
Toàn phi thực, toàn viễn vông, ảo mộng
Vì tất cả có góp phần làm giảm thiểu
Nỗi khổ đau thường trực của con người
Có tạo dựng được cuộc sống trẻ tươi
Vấn đau khổ triền miên không lối thoát
Với thái độ từ bi nhưng dứt khoát
Không hoài nghi, tuyệt vọng chẳng siêu hình
Là suối nguồn thật chứng tự tâm linh
Là kinh nghiệm từ bản thân nội tĩnh*

*Bày tuyệt đối chỉ niết bàn thanh tịnh
Không hư vô, không trừu tượng, bất vô minh
Không sinh, chẳng diệt, phi dị, bất đồng
Không hữu chẳng phi
Không đi chẳng đến
Mọi khai mở đều nhắm vào sứ mệnh
Cứu chúng sanh thoát thống khổ làm than
Biến đau thương thành thanh tịnh niết bàn
Hóa phiền não thành an vui tự tại
Sắc bất dị không, thấy đều vô ngại
Đây chân như, đây tự tánh, đây bản tâm*

BÁT NHỊ

*Đi vào cuộc sống
Phiền não điệp trùng
Thông tay vào chợ ung dung
Mỏi hay tâm cảnh tựu trung ở mình
Cũng cảnh đó
Cũng tâm này
Tĩnh thì đại ngộ
Mê thì vô minh
Phật đâu nào khác chúng sinh
Tùy tâm nghiệp chuyển tử sinh – niết bàn
Khi chưa ngộ
Thấy toàn phiền não
Đã tỉnh rồi
Đạt đạo nhất như
Còn đâu phân biệt mình người
Còn đâu địa ngục vô dư niết bàn
Bồ đề đích thị trần gian
Động không ngoài tịnh, cảm, vàng không hai.*

BIẾN DỊCH

*Cúi mình
nhặt cọng lá khô
Tìm chút nhựa sống
lá khô – khô vàng
Quá vãng con trăng
âm vang
Vàng khô cọng lá
thời gian
thay màu
Mọi sự đã
sẽ qua mau
Người vật vận hành
mỗi một sát na
Sát na tâm
tùng sát na tâm
Biến dịch liên lý
thời – không vô cùng*

CÚI ĐẦU

*Hỡi những người con máu yêu tổ quốc
Dùng máu đào tưới thắm quê hương
Sử dụng chính thân làm rào chắn
Ngăn chặn quân thù bách hại dân*

*Hỡi những người con máu yêu muôn thuở
Dùng thịt xương phân bón ruộng vườn
Cho hoa tình thương dạt dào nở rộ
Cho mẹ Việt Nam độc lập tự do*

*Hỡi những người con miệt mài bảo vệ
Non sông Việt Nam hơn cả chính mình
Sự hy sinh anh dũng phi thường
Ôi những anh hùng vì dân quên mạng sống
Xin cúi đầu dâng nén tâm hương.*

CÓ NGHĨA GÌ ĐÂU

*Có nghĩa gì đâu miếng đĩnh chung
Xôn xao thời thế tạo anh hùng
Nước non ngàn dặm tràn binh biến
Thì bận làm chi cái huyễn thân
Có nghĩa gì đâu cái huyễn danh
Nữ đem đạo pháp để trưng tranh
Ta nghe chết lịm toàn tâm thức
Mưa nấc từng cơn giọng nã nề*

CẢM NIỆM CỦA MỘT ĐỆ TỬ LY HƯƠNG

Kính lạy Giác linh Thầy

*Đêm hôm qua, đêm mùa đông giá lạnh tịch liêu,
chỉ có tiếng côn trùng rên xiết,*

*Đọc điện thư báo tin thầy đã chính lý Tây quy,
con lặng người trong xúc động bồi hồi*

Nghe trống vắng mênh mông!

Lẽ vô thường con hằng thâm cảm,

Nhưng làm sao ngăn được niệm bi ai!

On hóa dục giới thân huệ mạng cao sâu hơn trời bể,

Đức tác thành đạo nghiệp sơ tâm sánh tựa thái không,

Gần bốn mươi năm trước, con còn nhỏ dại

chưa biết gì lẽ đạo hay ý nghĩa làm người,

*Thầy dắt dìu con nhập Đạo, rồi ân cần từ bi huấn dục
chu toàn,*

*Từ cách ăn, cách ở, cách sống, cách hành xử với tha
nhân,*

*Từ cách tu dưỡng thân tâm, cách hành trì oai nghi giới
luật,*

*Từ đạo lý thâm huyền của Kinh Luật Luận
đến hạnh nguyện cao vời của Bồ Tát lợi tha,
Thầy không những dạy con bằng khẩu giáo kim ngôn,
Mà còn khai thị con bằng vô ngôn tâm giáo,
và thường khi bằng thân giáo uy nghiêm,
Phước tướng trang nghiêm, cốt cách siêu
phàm bạc tục, thể hiện rành rành qua từng cử chỉ oai
nghì,*

*Lúc thầy đi, đứng, nằm, ngồi khoan thai tự tại
mà đạo lực tỏa ra chiêu cảm thật chúng gần xa.
Ba ngàn oai nghi, ngời ngời hảo tướng,
Tám muôn tế hạnh, rờ rờ uy dung,
Sư tử huyền âm, lời vàng ngọc chuyển rung tứ chúng,
Phụng long tuyệt bút, lễ diệu lý chấn kích tam môn,
Tuệ giác siêu quần, Giải thâm bao dung đôn hậu,
Hùng lực việt chúng, Kế châu trấn nhiếp ma quân,
Đạo phong khả kính, xứng danh Long Tượng thiên
Lâm,
Hạnh nguyện thâm cao, đáng bậc Xuất Trần Thượng
Sĩ,*

Thật là:

“Bảo khí kết thành sơn thượng ngọc,

Kim luân tự hữu Kế trung Châu.”

Kính lạy Giác linh Thầy,

Lời thầy dạy năm nào còn in đậm trong con,

*Rằng: “Các con hãy thận trọng lấy mình,
nhất là lúc sống cuộc đời đơn độc,*

Hổ ly sơn hổ bại, Tãng ly chúng Tãng tàn,

Xử thế phải như nước, luôn phương tiện quyền biến,

Nhưng giữ vững lập trường, mãi bất biến tùy duyên”

Ôi! Lời dạy chí thiết của Thầy hiện thực làm sao!

*Ngoại cảnh không thể quạt ngã được chí nguyện người
tâm đạo,*

*Mà chính là bản ngã, vô minh, cấu nhiễm ở nội tâm, là
chướng ngại chập trùng trên bước đường hành đạo.*

Liều đạt đến tận đầu nguồn huyền cơ diệu lý,,

Cho nên, Thầy hành hoạt tự tại ung dung,

Sống không bận lòng với lễ thị phi thế tục,

Không dấm trước lợi danh,

Chẳng bị buộc ràng trong sắc tướng huyễn không,

Bảy mươi lăm năm trụ tích chốn Ta bà,

Thầy đã nỗ lực chu toàn hạnh nguyện độ sanh cao cả,

*Nào Bảo Sơn Tự trú trì, tiếp Tãng độ chúng, kiết thất
tịnh tu,*

*Giám Đốc Học đường bản tỉnh, dẫn dắt hậu côn, khai
thông tuệ giác,
Nào thừa tiếp Tổ Đình Thập Pháp, trùng hưng tái
thiết, tổ ấn quang huy,
Dựng lập Phước Huệ Học Viện, tiếp dẫn hậu lai, báo
ân đức,
Nào kiến tạo cơ đồ Bảo Lâm, Thừa Ân, Bảo Quang,
Bảo Châu, Bảo Giác,
Gánh vác các trách vụ nặng nề trong Giáo Hội, từ
Trung Ương đến Phật sự tỉnh nhà,
Nào khai mở các Đại Giới Đàn để thực hiện sứ mệnh
truyền đăng tục diệm,
Vì hậu bối tác pháp chứng minh làm Hòa Thượng
Đường Đầu truyền trao giới phẩm,
Phiên dịch Kinh Luật,
Trước tác thơ văn,
Xiển dương chánh pháp qua bình diện thiên phú đa
năng,
Khai ngộ nhân quần bằng bi tâm thắng duyên thiện
xảo,
Nơi nào cần Thầy đến,
Phật sự thành Thầy đi,
Không ngại khó khăn,*

Chẳng từ lao nhọc,
Rồi, năm tháng chắt chùng, thế sự thặng trầm hưng
phế,
Thân tứ đại bệnh lão, với bao Phật sự đa đoan,
Nhưng,
Dù sức suy lực kiệt, thần trí Thầy vẫn minh mẫn sáng
suốt phi thường,
Tỏ rõ đường đi nước bước,
Tiên tri giờ phút tây quy,
Vân tập chúng đồ khuyến thị,
Khuyên răn tu tập tinh cần,
Sắp xếp việc Chùa việc Đạo,
Rồi Thầy nhẹ bước vân du,
Thênh thang hành trình vô tích,
Khứ lai tự tại mười phương.
Kính lạy Giác Linh thầy,
Vẫn biết rằng:
“Chân tâm trạm tịch,
Giác tánh thường minh,”
Vô khứ vô lai,
Diệt nhi bất diệt,
Huyễn thân mộng ảo,

*Sinh diệt biến thiên,
Sắc tướng vốn không, tạm mượn huyền thân hóa duyên
độ chúng,
Ta bà nguyện mãi, thông dong quả đép trực chỉ về
tây,*

Nhưng,

Thầy ra đi:

*Núi đồi Long Bích chơ vơ, đàn chim không tổ ấm,
Sông Bàn Khê xao xuyên lúc tàn canh,
“Sơn tôi hà yểm”*

Hoa rụng trắng mờ

Hàng cổ thụ bi thương cành lá rũ,

Mây u sầu thờ thần chẳng buồn trôi,

Thập Tháp bàng hoàng hồi chuông dứt quăng,

Đồ Thành thổn thức lạc giọng canh gà,

Mã Thiên Sơn (núi Mò O) sừng sờ thương vóc hạc,

La Vi Giang (dòng sông Côn) nước nở tiếc thân từng.

Kính lạy Giác linh Thầy,

Thế sự vẫn còn nghiêng ngả,

Kiếp người chưa hết điêu linh,

Thầy ra đi ai chỉ lối cho người,

Giữa đại dương ba đào,

Giữa cuộc đời khổ lụy,
Từ đây, hai nẻo mộng thực ngăn đôi,
Còn bao giờ được thắng duyên hầu cận?
Ôi, thâm ân hóa dục lớn tựa ngàn vạn Thái Sơn,
Tâm can con nặng trĩu!
Hôm nay, nơi Tổ Đình Thập Tháp, thất chúng cùng
nhau nghinh tiễn báo thân Thầy vào Bảo Tháp,
Con thiếu phước, không thể về phủ phục
trước Kim Quan Thầy trong giờ phút cuối,
Hầu đưa Thầy vào tịch diệt vô biên.
Bên này đại dương nghìn trùng xa thẳm,
Trước Giác linh Thầy, con xin cúi đầu khấu tạ thâm
ân.

On Pháp nhũ cao sâu vời vợi,
Con làm sao báo đáp cho tròn!
Mượn danh ngôn sắc tướng của phàm trần,
Tổ tất dạ chí thành người đệ tử.
Con kính nguyện:
Trọn đời khắc ghi lời Thầy dạy,
Noi theo công hạnh cao cả của Thầy,
Tu sửa thân tâm,
Nghiêm trì tịnh giới,

*Hoàng dương Phật Pháp,
Chuyển hóa quần sanh,
Trang nghiêm Giáo Hội,
Kiến thiết lạc bang,
Để khỏi cô phụ ân đức hóa độ của Thầy,
Hầu đền đáp phần nào trong muôn một.
Ngưỡng nguyện Giác Linh Thầy ai lân chứng giám.
Nam Mô Sắc Tứ Thập Tháp Di Đà Đường Thượng, Từ
Lâm Tế Chánh Tôn Tứ Thập Nhất Thế, Húy Thượng
KHÔNG hạ TÍN, Tụ GIẢI THÂM, Hiệu KẾ CHÂU đại
lão Hòa Thượng Bốn Sư giác linh.*

CHỢT THẤY

*Trên đỉnh trời cao mây ngút ngàn
Cô thân ngàn dặm bước lang thang
Đâu chung quỳnh tửu đâu tri kỷ
Đâu tiếng đàn tranh đâu cố nhân
Đã mấy mùa thu trong rúc ray
Bên thềm tựa cửa ngắm mây bay
Người xưa nay vắng hồn tê tái
Mòn mỏi từng đêm đếm tháng ngày
Rồi bỗng một hôm vãn cảnh Không
Vùng trời nhung nhớ của bão giông
Hốt nhiên tịch lặng lòng thanh thoát
Chợt thấy con tim rục nắng hồng*

NHỚ THÂM ƠN

Con quỳ trước

Giác linh thầy

Lặng nhìn khói quyện

Ngõ mây thu vờn

Ngắm di ảnh, nhớ thâm ơn

Bao năm giáo dưỡng thành non, công dày

Những mong rồi

Sẽ một ngày

Con về lễ Phật

Hầu thầy tạ ân

Đời vô thường, tựa phù vân

Mà sao con chợt băng khuâng cõi lòng

CHIỀU

Rời một chiều mây bay
Gió bắc thổi lạnh về
Một mình tôi thơ thẩn
Đi hoài trong cung mê

Chiều hôm nay tôi về
Thấy cảnh lê đầu ngõ
Rớt rụng mấy đài hoa
Tàn phai màu thắm đỏ

Rời lặng lẽ âm thầm
Cúi đầu tôi đếm bước
Lắng nghe từng âm vang
Của những mùa thu trước

Lang thang và lang thang
Mặc cho vàng khung trời
Mênh mang và mênh mang
Mây tím rụng rơi

**CHỢT THOÁNG
ĐÃ NGÀN NĂM**

*Ta vẫn đứng giữa hai bờ sanh tử
Ta vẫn đi trong tan vỡ vô thường
Ngày qua ngày bên triệu triệu đau thương
Mặt đối mặt với muôn ngàn ảo tưởng
Bởi vì thế nên ta hằng lập thế
Nguyện vào đời ngũ trược độ quần mê
Nẻo nhân gian sanh tử vẫn đi về
Ngày hai buổi dù sơn khê vạn dặm
Buổi phân kỳ ai làm nên hố thẳm
Rừng Sa La chợt thoáng đã ngàn năm
Con đường mòn ngày trước đâu xa xăm
Người đã đến người đi sau mấy chốc
Lập địa thành Phật như cơn gió lốc
Nhưng vẫn e cơn sóc của vô thường
Bụi hồng trần mờ mịt đang còn vương
Rằng vô chấp, rằng tịnh như, rằng vô tướng*

CHỢT THỨC

*Ta chợt thức giữa ngàn sao mơ ngủ
Rừng âm u trăng rã rụng bên đồi
Đời giả ảo nghe hồn đang trăn trối
Kiếp luân hồi một thoáng cõi phù hư
Rồi bỗng chốc đôi nhìn về cố xứ
Đâu người thân, đâu bằng lữ, đâu tri âm
Mới ngày nao giờ tóc đã hoa râu
Đời bỏ ngõ, không tâm, hồn phong trọn
Ba mươi năm đôi bàn tay sờ soạng
Vòm thái hư tâm thức chữa khai khoang
Trong mịt mù không sắc bỗng mở toang
Ồ! Tam giới sắc không toàn ảnh hiện*

CƯỜNG BỨC HỒI HƯƠNG

*Xa thăm mù tằm chẳng bến bờ
Làm sao diễn hết nỗi bơ vơ
Nguồn vui khô kiệt tận đầu mối
Thân phận mô côi – phận trẻ thơ*

*Xa thăm mù tằm chẳng bến bờ
Làm sao diễn hết nỗi bơ vơ
Nguồn vui khô kiệt tận nguồn suối
Thống khổ nào hơn cảnh đợi chờ*

*Thống khổ nào hơn nỗi đợi chờ
Đợi chờ chỉ để có chờ thôi
Người ta đã khép lòng nhân đạo
Cường bức hồi hương thật hãi hùng*

*Thế giới quay lưng về nỗi chết
Cõi chết ngay trên cuộc sống đau
Bao người lạnh lẽ âm thầm trách
Biệt nghiệp và ngay cả nghiệp chung*

Tự hỏi đâu là lòng nhân đạo
Đâu nghĩa đồng bào nghĩa đệ huynh
Bởi kẻ ra đi đã trở về
Ngay khi Cộng Sản vẫn còn tro

Nhiều người kinh ngạc và tra vấn
Ty nạn vì cơm hay vì chi?
Làm sao trách được những người xa
Ngay cả bà con ở cận nhà
Cũng không quan thiết không màng đến
Thử hỏi làm sao người dưng thương
Ôi cảnh lâm than và vô vọng
Ngàn năm còn đó một lần đi

***DÂNG TẶNG NHAU
NIỀM PHÚC LẠC***

*Tôi là tất cả
Tất cả là tôi
Chuỗi xích nhân duyên trùng trùng vô tận
Anh chính là tôi
Tôi đã là anh
Đại địa sơn hà
mảng lông trâu trợn
Tự tính xưa nay rỗng lặng
Không tướng, vô hình
Không một chẳng hai
Làm sao lại nở
Tra tấn tinh thần
Bách hại xác thân
Khi nỗi khổ của người
cũng chính là niềm đau riêng tôi và ngược lại
Tôi đau nỗi đau của người
Và vui niềm vui của vạn loài không phân biệt*

Dù anh không cùng tín ngưỡng
Màu da, chủng tộc, chủ nghĩa, chính kiến, biên cương
Dù có là súc sanh, địa ngục, A tu la
Đạo lý bất nhị tánh không
biến tôi thành tất cả
Trên tất cả mọi giáo điều
sự sống của con người là bảo vật thiêng liêng
hơn tất cả bảo vật nào hằng trân quý
Đừng biến con người thành công cụ
nô lệ cho giáo điều chủ nghĩa
manh động vô minh
Buông đi tham sân si tam độc
Dâng tặng nhau niềm phúc lạc đích thực miên trường

DỰ THÍ

*Hôm nay ta bước vào
Nghĩa trang đời hỗn loạn
Một lần cho vỡ toang
Đập tan tàch mộng ảo*

*Anh hãy cứ là sao
Tôi là trăng linh dị
Cả hai cùng dự thí
Cuộc đời dòi kim mao*

*Chiều nay ôm dùi mõ
Gõ mãi vào hư vô
Vòm thình không hồng đồ
Vượt vô minh tam đồ*

ĐÁNH LỄ TÔN SƯ

*Ta bước đi giữa trưa hè nóng bức
Lòng cảm nghe giá rét đến tận cùng
Trời đang hạ hay cuối đông băng giá
Sao hồn ta lạnh buốt thế này
Thành phố cũ con đường xưa bỗng lạ
Cảm thức vô hồn xâm chiếm trọn không gian
Tờ thư trên tay nhập nhòa nước mắt
Tin thầy đi rồi buồn ngập thái không
Bao nhiêu năm công dày giáo dưỡng
Thời gian ngừng trôi – con bỗng ghen ngào
Hương vọng về quê đê đầu con sụp lạy
Cúi lạy thầy như lạy đáng từ tôn*

ĐIỀU VẤN VU LAN

*Chiều thu lạnh hồn thu tê tái
Gió thu buồn oằn oại lá rơi
Thương ai chết đấm ngoài khơi
Hải trình tị nạn một đời tang thương
Nay tế độ nén hương cầu nguyện
Dâng lời kinh bạt tiến chân linh
Ôi thôi!*

*Thương thay thân phận chúng sinh
Một phen thọ báo cụ kinh mây lần
Có những kẻ hồng trần nhi nữ
Khách má đào gìn giữ trung trinh
Cẩn rǎng nuốt hận làm thỉnh
Mặc cho hải tặc hãm mình thảm thê
Thương phận liễu câu thề chửa trọn
Lòng nguyện lòng son sắt thủy chung
Ôi thôi!*

*Bể đông sóng vỗ chập trùng
Một đi đòi đoạn – hải hùng biệt ly*

Nào những kẻ nam nhi hào kiệt
Vì giang sơn già biệt thế nhi
Những mong bia tạc sử ghi
Ngờ đâu phút chốc tử thi không mồ
Có những kẻ quan hoài bách bộ
Vượt biên thùy tân khổ gian nan
Tự do nào thấy huy hoàng
Rừng sâu hiu quạnh lá vàng chôn thân
Có những kẻ vì dân dựng nước
Chí kiên hùng sau trước trung kiên
Bảy lăm đất nước giữa nghiêng
Tập trung cải tạo nơi miền lam sơn
Với cuộc sống căm hờn tủi nhục
Ngày qua ngày hì hục lao công
Ôi thôi!
Gian lao, rét lạnh, đời lòng
Mồ hoang một nắm, ôi xong một đời
Biết bao kẻ tiền trình diêu vợi
Lộ mang mang bá lợi mịt mù
Tội tình chi phải làm phu
Thành dân nô lệ ngục tù quanh năm?

*Bá Lợi Á cãm cãm giá buốt
Phận ốm đau cháo thuốc toàn không
Ôi thôi!
Ngàn năm rạng giống tiên rồng
Heo may cỏ áy đồng mộng lạnh lùng
Có những kẻ anh hùng dũng sĩ
Lập đại nguyên nói chí ông cha
Mặc cho bão táp phong ba
Quyết tâm giải phóng sơn hà cứu nguy
Lòng đã thế tiếc gì mạng sống
Đem máu xương gìn giữ non sông
Ôi thôi!
Thềm hoang sương lạnh khói xông
Tắm thân giả ảo phòng không ngậm ngùi
Có những kẻ sóng vùi gió dập
Phận lênh đênh tràn ngập tai ương
Thương thay!
Ác vàng thỏ bạc vương vương
Bóng quan âm thoáng hồn hương vật vờ
Có những kẻ trần duyên nặng nợ
Phải tái sinh nhằm thuở điêu linh
Bào thai chưa kịp tượng hình*

*Buộc đem nạo vét hồn kinh phách sâu
Than ôi!
Hồn côì chưa biết về đâu
Sương sa lạnh lẽo mây sâu khói vương
Nay gặp lúc trai đường thắng hội
Mùa vu lan xá tội vong nhân
Nguyên cho tất cả oan thân
Siêu thăng tịnh độ dự phân lạc bang*

ĐI, VỀ

*Tôi đi vũ trụ êm đêm
Tôi về mây tím đìu hiu ngập trời
Ba mươi tuổi, nửa cuộc đời
Một mình, mình một cả thời thanh xuân
Không buồn và chẳng bâng khuâng
Bảo thành thẳng tiến, gian truân phục tề
Cơm Huệ Viễn, canh Vân Thê
Triệu Châu trà, nước Tào Khê qua ngày
Giữa trời đông giá ai hay
Cành mai chợt nở sắc rày thành không*

ĐỘC TỌA

Hừng đông xao xác canh gà
Vành trăng thu phớt hăng sa tinh cầu
Chòm mây bạc hồi về đâu
Hững hờ soi bóng bên cầu Côn giang
Gió lồng lộng thổi thênh thang
Ta nghe nhịp gõ thời gian nghệ thường
Tà bay mờ nhạt dương quang
Góc trời độc tọa chim ngàn ngẩn ngơ.

GỢI NHẮC

*Mỗi khi
có một
người đi
là khi
gợi nhắc
hữu vi vô thường
Đời huyền mộng
Lắm tang thương
Nghìn năm trần giới
Con đường tử sanh
Thời gian mãi miết vận hành*

GHÉ VŨNG TÀU

*Nghe tiếng Vũng Tàu cảnh mộng mơ
Bao lâu mòn mỏi bấy lâu chờ
Một chiều ghé lại hồn man mác
Quang cảnh tiêu sơ luống hững hờ
Góc biển mây đùn con én liệng
Đầu non phong quyến cánh chim ngơ
Ô kìa ông Lã câu song Vị
Dòng nước buông xuôi chảy lững lờ*

GIỮA NHỮNG ĐỔI THAY

*Có những đổi thay nhưng lòng người không thay đổi
Nước trở về nguồn từ những đám mây đen
Có những bước đi không bao giờ đến
Chiến thắng chính là thất bại ê chề
Mầm mống đỏ vỡ hiện ngay trên vòng hoa chiến thắng
Tình đệ huynh một lần nữa tương sát tận tình
Nước trở về nguồn nước xuôi ra biển
Mưa ngòn chớp biển làm sao tin được luận điệu điệu
ngoạ*

*Có những miệng môi không bao giờ biết nói
Ngôn ngữ chân thành ích nước lợi dân
Có những nụ cười nhưng không là nỗi vui
Có những niềm đau không là thương tật
Nỗi đau thời thế thế mà đau
Có những con tim chưa bao giờ biết đập
Nhịp tự do dân chủ nhân quyền
Có những cuộc đời bên lề cuộc sống
Giữa phố phường đông đúc kẻ lại qua
Có những ước mơ biến thành ảo tưởng*

*Hận thù giai cấp thiên đàng thắm một màu đen
Có những cặp mắt không bao giờ thấy
Màn vô minh tham vọng phủ trùm
Thế giới đảo điên tình người điên đảo
Vẫn còn tấm lòng muôn thuở trung trinh
Thời thế đổi thay tình đời đen bạc
Giữa dòng thác lũ vũng tay lèo lái con thuyền
Thời thế đổi thay lòng không thay đổi
Quyết tâm phục hoạt ngày về hát khúc khải hoàn ca*

TÔN THỜ SỰ SỐNG

*Khi cái nhìn hướng về bạo lực và con người là
vật phụ tùy*

Thì máu con người vẫn tiếp tục đổ

Lúc tâm nhìn hướng về kinh tế

và tư tưởng ý hệ là điều sở hệ

Thì máu con người – trầm trọng và

*bi thiết hơn máu của những người cùng chung
giống nòi vẫn tiếp tục đổ*

Máu đã đổ vì chiến tranh ý hệ

Máu đã loang vì tôn giáo tương tranh

*Máu vẫn cứ tiếp tục đổ vì màu da chủng tộc
vì tham lam thù hận cuồng si*

*Máu vẫn cứ đổ và con người vẫn cứ ngủ vùi
trong vô minh vọng động*

Biết bao giờ lương tri nhân loại đơm hoa

*Biết bao giờ quyền làm người được tôn vinh
như một quyền tối thượng*

Bởi chính mỗi con người đang sống

và không ngớt lời kêu gọi nhân quyền!!

HOÀI CỔ LÝ

*Ta ngồi đó giữa hai bờ sanh tử
Bám đầu tay lần đếm tuổi xuân qua
Chợt nhìn xuống đụng tận lần quá khứ
Ngẩng đầu lên chạm mặt lão trời già
Cung tay lại đâm vào khung tự ngã
Tận trời cao mây vỡ rụng hững sa
Hoài cổ lý, mộng ta bà
Vai trần chở nặng sơn hà đảo khuynh*

KHOÁT ÁO VONG NHÂN

Mẹ ơi!

Đã hơn lắm hạ rồi

Mỏi mòn bao nhung nhớ

Riêng mình con ử ê

Trời thu lá đổi màu

Khi mùa vu lan đến

Âm thầm con tái tê

Chiều dâng

Nghe quốc gọi đêm về

Nghe tim cô se thắt

Nghe lòng tan tác đau

Ngày xưa

Khi đức Phật tại thiên

Khi Thanh Đề thọ khổ

Thuở nào Mục Kiền Liên

Và nay

Trần thế ảo mộng này

Hà sa hồn vất vưởng

Ai người chắm khói hương

Bài thơ

Lạc cả điệu, niêm, vần

Dâng hương linh từ mẫu

Mơ về thu Mậu Thân

Người đi khoác áo vong nhân

Cho ai ở lại tần thân vịnh sâu

HÃY CÙNG TRÂN QUÝ

*Trên tất cả danh xưng bảo vật
Sự sống là vật bảo vô biên
Xin hãy cùng nhau trân quý
Bảo vệ sự sống con người,
muôn vật, chớ hại nhau.*

KHẮC KHOẢI

*Đã mấy thu rồi xa cố hương
Cảm nghe nhung nhớ suốt đêm trường
Bâng khuâng khoắc khoải hồn tê tái
Thôn thức trào dâng vọng cố tri
Đã mấy mùa thu trong biệt ly
Quê hương vời vợi kể từ khi
Mùa xuân gục chết trong hồn ấu
Ai tạo làm chi cuộc hý trường
Đã mấy mùa thu trong thê lương
Gượng làm nhân chứng của tang thương
Bao nhiêu tủi nhục in vào mắt
Hằn tận vào tim tận tủy xương
Đã mấy mùa thu trong quạnh hiu
Làm tên nô lệ sống cô liêu
Hốt nghe đêm vắng gà xao xác
Quán trọ về đêm tuổi xế chiều*

ĐỘC CƯ

*Ngàn năm rồi ngàn năm
U mê của con người
Đã và đang còn đó
Bao giờ đến bây giờ*

*Với muôn vàn thống khổ
Hôm nay ta đào mộ
Để tự chôn chính mình
Cái kiếp đời vô minh*

*Ôi ngàn năm của một sát na vô thường hay vĩnh cửu
Có ai đứng bên bờ sông
Dưới ánh hoàng hôn của một buổi chiều tịch lặng
Cất lên một bài ca*

*Âm vang hàm tàng cả thời không vô tận
Ta vẫn ngủ một mình trên đồi hoang
Với hằng sa trăng sao đêm trừ tịch
Tiếng trời đất giao hoan*

*Hay tiếng pháo giao thừa
Hồn ai thấp sáng rục hư không
Mênh Mông và diệu vợi
Một mình lai láng xuân*

KHỐC THƯƠNG CHA

Cha ơi!

Trời sụp đổ, trái tim con ngừng đập

Khi nghe tin cha tạ thế bất ngờ

Con bàng hoàng, con sửng sốt, ngẩn ngơ

Con gục mặt để nghe lòng thốn thức

Cha ơi!

Mới ngày nao, dáng dấp đó, bóng hình xưa

Nói bao nhiêu nữa cho vừa

Trang giấy hết tâm tư còn chưa cạn

Con vẫn biết cuộc đời toàn nghi nạn

Hợp rồi tan không có, có không

Nhưng than ôi!

Đã sinh giữa chốn hồng trần

Ai kẻ không tình thâm huyết mủ

Cha ơi!

Mới ngày nao cha con mình đoàn tụ

Mà bây giờ mỗi kẻ một phương trời

Mà bây giờ mỗi kẻ mỗi nơi

Con tủi, con buồn, con u sầu, con ảo não

Cha ơi!

Con vẫn biết hyyễn thân này giả ảo

Đâu có chi vĩnh cửu miên trường

Đâu có gì bận bịu vẩn vương

Con biết lắm nhưng lòng đau xót quá

Kính lạy cha

Phận làm con chưa một ngày đền trả

Nghĩa sanh thành, ân giáo dưỡng, công thái sơn

Vậy mà cha không một tiếng trách hờn

Chỉ mong muốn cho con tròn chánh đạo

Ngày cha đau con về cha khẻ bảo

Đừng lo cha, hãy cố gắng quên mình

Dù thân này có phải bị hy sinh

Hãy chấp nhận để giữ gìn mối đạo

Lời vàng đó ngày nào cha dạy bảo

Đến bây giờ vẫn vãng vãng rạt rào

Đến bây giờ vẫn mãi mãi trên cao

Dù cha đã hóa ra người thiên cổ

LỆ NHÀ SẮC KHÔNG

*Gió reo đầu trúc chiều tàn
Áo hoa đổi lấy khăn tang nhạt nhòa
Tử sinh không sắc giao hòa
Kiếp người ảo ảnh lệ nhà sắc không*

MỘT PHÚT DỪNG CHÂN

*Một phút dừng chân nghe gió hú
Đỉnh đồi Long Bích rộn con tim
Bao nhiêu dĩ vãng như bèo sóng
Vụt biến thành mây bay muôn phương*

*Một phút dừng chân nghe ngàn phương
Gió thu dịu dịu rơi thê lương
Tụ về ôm lấy khung trời cũ
Xa xót hồn ta mấy dặm trường*

*Từ đó ta về với chính ta
Hai bàn tay trắng vỗ lên ca
Vang trong trời đất bao la đó
Ba ngàn thế giới chỉ trong ta*

LÊN ĐƯỜNG

*Đừng bảo ngày mai huy hoàng đến
Vì tại ngày nay chưa lên đường
Và nếu bảo:
Hiện tại là kết quả của chuỗi dài quá khứ
Thì nên hiểu rằng:
Hiện tại cũng chính là bảo chứng của tương lai
Có những ngã đường dài
đang mở ra trước mặt
đang gọi mời bạn đến
hãy hiên ngang lên đường
Bạn ơi!
Trong bạn đang ngập tràn sự hy sinh rộng lượng
và nhân sinh
Không tính hôm qua, hôm nay, ngày mai và mãi mãi
Thì sá chi bóng tối, ngục tù chông gai và hiểm nguy
Triệu triệu con người đang vì ai khắc khoải
Tuổi trẻ tiên đồ tương lai trước mặt
Là tiếng gọi mời, nhanh tiến lên bạn ơi!*

MẸ VIỆT NAM

*Mẹ tôi thật diễm hiền
Vời màu da vàng sậm
Lưng còng hình chữ S
Vì quá đổi truân chuyên*

*Mấy ngàn năm văn hiến
Nhiều bận bị tai ương
Nạn ngoại xâm thôn tính
Nghĩa cốt nhục tương tàn*

*Bao nhiêu cuộc dâu bể
Mẹ hiền vẫn ngồi đó
Lặng nhìn những vết thương
Hằn sâu trên cơ thể*

*Dù bao nhiêu phủ phàng
Dẫu muôn vàn trái ngang
Mẹ lặng nhiên ngồi đó
Ngàn xưa và ngàn sau*

*Mẹ ngồi như bất động
Ôm choàng lấy đàn con
Dù bao nhiêu khốn khổ
Mẹ chẳng bao giờ than*

*Lòng hy sinh của mẹ
Chữ nghĩa trở thành thừa
Mẹ Việt Nam muôn thuở
Nghìn xưa và mãi sau*

MẸ LÀ TẤT CẢ

Con lớn lên

*Bằng dòng sữa cam lồ ngọt ngào đầy thương yêu của
mẹ*

Mẹ là trăng sao, gió ngàn

trùng dương bao la

Trường Sơn hùng vĩ

Là hồn thiêng núi sông,

quốc túy quốc hồn

Là tụ điểm tinh rờng được un đúc

từ vạn hữu sum la

Mẹ là tất cả

tác tạo đời con

Công ơn sanh dưỡng vượt non

Tam thiên thế giới vẫn còn kém xa.

NHỚ PHỐ XƯA

*Phố Bắc chiều Nam vọng mắt trông
Đong từng thời lượng sát na tâm
Tổ xưa cánh nhận hoài như mãi
Hưng phé đồ phù dạ vẫn y
Sương lạnh thêm hoang bóng nhận gầy
Mênh mông khói nước cảm xa quê
Cát chân chuyển động ngoài ba cõi
Nửa gánh trần gian trắng sáng hoài*

CHUÔNG NGÂN

*Chuông ngân vượt sườn núi
Tiếng kệ vọng chân trời
Phiền não nhẹ thanh tịnh
Nẻo về không chốn nơi
Chuông vọng xa chùng xa
Phạm âm sát na gần
Đường trước không một bóng
Nói năng gì vọng chân*

NÓI VỚI ANH

Thưa anh,

*Anh viết về tôi mà con người tôi chưa bao giờ như anh
viết*

Nếu có chăng đó chỉ là sự phản ảnh của chính anh

Tướng tự tâm sanh

Văn tức là người

Tâm địa xấu chỉ viết toàn điều ác

Anh bôi nhọ tôi vì tôi không như anh từng nghĩ

*Không vỗ tay, gật đầu mỗi khi anh say sưa ca tụng hận
thù*

Nhân danh “phật tử”

Anh chủ trương triệt tiêu mọi đối tượng

Không cùng chung tín ngưỡng như anh

Anh hoan hô những người

Tự xưng là cách mạng

*Áp đặt chủ nghĩa duy vật vô thần đày đọa dân tộc Việt
Nam*

Tôi không chấp trách anh

Vì tôn trọng phẩm giá ở mỗi con người

Và dù vậy

Tôi đã và sẽ không bao giờ tán đồng chủ trương cuồng
tín

Biến con người thành công cụ đấu tranh

Đạo Phật từ bi vượt qua muôn rào chắn

Rào chắn được dựng lên

Bởi tâm thức vọng động vô minh

Với từ bi người Phật tử không bao giờ có kẻ thù

Có kẻ thù chẳng thì đó chính là

Tham sân si nằm ngay trong tâm thức

Của anh, tôi và tất cả vạn loài

Điều cần loại, loại ngay vô minh manh động

Vì loại con người như thế chính vô minh

Bảo vệ đạo pháp không là đem sân tâm

Đả kích xuyên tạc hủy diệt tha nhân

Vì làm thế là ngược lời Phật dạy

Lịch sử suốt gần ba ngàn năm truyền bá

Chưa một lần giọt máu được nhân danh cho những

người đi lưu bố

Vì thực tế, đạo pháp không hề được bảo vệ bằng bạo

hành, cực đoan mù quáng

Bằng cơ tâm, đố kỵ, bỉ thử thấp hèn

*Mà chính bằng sự hành trì nghiêm mật
Giới Định Tuệ: Tam vô lậu học
Và vô lượng pháp môn vi diệu thậm thâm
Ở đâu có trí tuệ, từ bi, nhu hòa, nhẫn, xả
Ở đó đạo pháp nở hoa, muôn sinh an lạc
Hận thù không thể tiêu diệt hận thù
Chỉ có tình thương mới là tảng nền chuyển hóa
Tôi không trách anh mà chỉ thương anh
Vì anh cũng chỉ là một chúng sanh vô minh đầy quán
tính
Mong rằng nếu có đấu tranh hãy đấu tranh cho quyền
con người được tôn trọng
Xin chấp tay nguyện cầu cho tình nhân loại đơm hoa*

NÓI VỚI BẠN

Nhiều thập niên qua
bạn vẫn không ngừng tuyên truyền lên án
rằng chúng tôi làm chính trị hoạt đầu
không lo tu chí tranh đấu nhân quyền
Chụp cho chúng tôi bao nhiêu chiếc mũ:
mũ CIA, Ngụy, đại phản động, nón Cối v.v...
Cố đồng hóa nhằm vô hiệu hóa để rồi tiêu diệt
Nhưng bạn đã làm
vì những chiếc mũ được dệt bằng hư ngôn
không làm con người chúng tôi biến chất
Những nhãn hiệu được gắn cho
không vì thế mà trở thành sự thật
Dẫu tận lực sử dụng guồng máy thông tin độc quyền
bôi nhọ
cổ động hô hào quân chúng lánh xa
đừng ủng hộ “bọn thầy tu đội lớp”
Trên thực tế nhân dân làm ngược lại
Ủng hộ chúng tôi và chống bạn đến cùng

Lý do là vì
dân tộc này nhận chân được đâu là sự thật
biết chúng tôi đã và đang thi triển hạnh từ bi
vì sự khổ đau của đồng bào đồng đạo
xông vào chốn nguy khó
bất chấp sự hiểm luân
kể cả ngay cái chết
hay tù tội đọa đày
Cứu dân lành là sứ mệnh tối cao
Nhưng bậc chân tu không vì lợi dưỡng
chỉ nghĩ đến tự thân
mà tất cả đều cho và vì sự khổ đau của sinh loại
Chúng sanh còn đau khổ
hạnh nguyện từ bi cứu khổ không cho phép
ngồi yên tụng kinh gõ mõ
để tìm lấy an lạc cho riêng mình
Người đi tu không vì danh lợi
vì lợi danh là phiền não phải đoạn ly
Phát tâm đi tu vì phúc lợi của tha nhân
nên đất nước còn ngửa nghiêng
đồng bào còn thống khổ

Điều ấy không cho phép chúng tôi
ngồi tiêu dong ngày tháng bên bàn cờ tướng
hay thụ hưởng những chung trà đầy hương vị ở hậu
liều

Chúng tôi không im lặng
vì im lặng chính là đồng lõa
Chúng tôi lại càng không thể hậu thuẫn
vì hậu thuẫn bạo quyền là đi ngược tâm vị tha
Chúng tôi biết chúng tôi chỉ cần im lặng
điều ấy cũng đủ làm cho chúng tôi khỏi bị tội tù
Chúng tôi dư hiểu
chúng tôi chỉ biểu đồng tình
dù chỉ là đồng tình ngoài mặt
sẽ giúp chúng tôi có điều kiện rày đây mai đó
Xây chùa to, Phật lớn
và tha hồ thuyết giảng những chủ đề mà bạn đặt hàng
Chúng tôi cũng thừa hiểu
trong một xã hội mà quyền con người không được tôn
trọng
và tôn giáo là cái cần cấm cản loại trừ

Trong hoàn cảnh như thế
chúng tôi thừa khả năng để không rước họa vào thân

*Nhưng thưa bạn
vì nỗi điêu linh của xứ sở đồng bào
chúng tôi không thể và chẳng bao giờ
án mình làm kẻ mũ ni che tai để muro cầu
con đường tư lợi
Bạn còn độc ác
coi quyền làm người như cỏ rác
còn tham những độc tài
sống nhàn hạ trên xương máu của dân
chúng tôi sẽ vẫn còn tiếp tục đấu tranh cho dân chủ
Bạn có quyền tuyên truyền xuyên tạc
bỏ tù, tra khảo, quản thúc, đọa đày
Chúng tôi cũng tự cho phép mình sử dụng
tinh thần từ bi bất bạo động
lao và chốn hiểm nguy
cất cao lời chánh nghĩa
Dù thân có tan máu có đổ
nhưng hòng sủng công cùm không thể
chặng đứng ý lực những người dân thân cho
và vì lý tưởng của Bồ tát đạo
Bạn có thể nhốt tù thân thể chúng tôi
nhưng vô phương nhốt được lý tưởng và chí nguyện
sắc son*

*của những người chỉ là một lòng vì ích lợi của toàn
dân và sinh loại*

*Cầu nguyện bạn hồi đầu phản tỉnh
để sống như con người có đầy đủ lương tri
để đừng gây thêm khổ đau cho đồng bào đồng loại
và thôi tự đưa dẫn mình đến hố thẳm diệt vong.*

**NỖI NIỀM
NGƯỜI VONG QUỐC**

*Những năm tháng lâm than nơi xứ lạ
Bao mùa trăng làm khách sống xa quê
Mài bút nghiên mòn mỏi đợi ngày về
Thân đăng cát chở đầy cơn quốc hận
Người yêu nước chỉ một lần mất nước
Vạn lần đau và triệu triệu lần đau
Mỗi đêm khuya nhìn tóc đã ngả màu
Là mỗi bận nghe lòng thêm héo hắt
Tổ quốc đó giờ đọa đầy bởi giặc
Triệu niềm tin chôn tận chốn A Tỳ
Giặc cộng về tạo tác nỗi phân ly
Nước đã loạn ngày càng thêm bi thiết
Nghe chẳng hồi những con dân đất Việt
Hồn nước thiêng đang réo gọi đêm ngày*

VÔ BIỆT GIỚI

Tôi phải chặng một điểm khởi vòng tròn
Từ đương xứ anh là vô biệt giới
Moi trí tuệ tôi lần về cố kiếp
Anh lên đường tìm hổ thẳm hư vô
Lũ chúng ta những nắm mồ vô chủ
Nằm ngổn ngang nghĩa địa – chợ đời chiều
Cố vạch tìm hạnh phúc trong cô liêu
Gắng nhận diện tiêu điều là xán lạn
Cả tôi anh đều muốn làm cách mạng
Đày bóng đêm và đập đổ dương quang
Cho thời gian ngừng chuyển, thôi thiên di
Cho tâm thức biệt tung lẫn đồng dị
Hươu lười kiếm tôi gạch ngang đường chân ngựa
Xô hung quang anh tình ái với tử thân
Cả hai đều thành tựu ảo mộng thân
Trời thịnh nộ, để thiên gầm bi phẫn.

NHỚ THẦY

*Tôi đang đi giữa rừng mưa bão
Nước mắt nhòa theo mỗi bước chân
Lòng chột bùng lên bao kỷ niệm
Đạo thầy trò còn đó vẫn trong tim
Những vẫn tưởng trăng tàn trăng lại hiện
Ngờ đâu từng mảnh ánh trăng rơi
Cảnh đời huyền ảo sinh rồi diệt
Biết vậy mà sao lòng vẫn đau
Có ai tát cạn biển phiền não
Giải thoát giùm tôi cảnh đoạn trường.*

NHỚ XƯA

*Nhớ ngày ai xưa lên non làm giáo sĩ
Dựng thạch đầu xếp tân mộc thí kinh
Thời mặt pháp còn đâu người tiết khí
Ôm tình sầu tre cụt khóc măng non
Vẫn thừa biết trăng tròn rồi lại khuyết
Thịnh rồi suy, hưng phé phé hưng
Nhưng than ôi!
Thời tao loạn vẫn không ngừng tiếp diễn
Mà ân sư thời biệt tín vô âm
Kẻ hậu côn trong lặng lẽ âm thầm
Nghe chết lịm trong tận cùng xương tủy*

NỤ HỒNG

*Một sáng du hồn tận đỉnh không
Trầm mình nghe gió hú hư không
Nghe mưa thấm thức trên cành lá
Tĩnh thức vườn sau một nụ hồng*

NHỚ QUÊ

*Hoàng hôn buông phủ tư bề
Lặng nghe sóng vỗ nhớ quê lạ lùng
Người thân nay đã muôn trùng
Gió hiu hắt thổi lạnh lòng rơi rơi*

NGUYỄN CẦU

*Có kẻ khóc trắng hờn mây nước
Lạc loài chim lạ mỗi mòn bay
Có người thâm lặng chấp tay
Nguyện cho nhân loại từ nay thái bình*

MÂY

*Lờ lững ngàn xưa tự thuở nào
Mây trời lã đãng tận tầng cao
Ung dung thanh thoát vô phiền nhiễm
Mây trắng tư bề mây trắng bay*

NHẤT NHƯ

*Thoạt nghe pháp tối thượng thừa
Thức tâm đạt bốn tánh xưa hiện tiền
Biết rằng mình sẵn tức duyên
Bồ Đề thể nhập não phiền nhất như
Niết bàn hữu lẫn vô dư
Chim kêu suối chảy thật hư đang thường*

**A TÌ ĐỊA NGỤC
SẴN TRONG TÂM**

Vàng khô cành lá xác xao rụng
Quạnh quẽ bờ ao muỗi gọi đàn
Tiếng đé não nùng bên góc chái
Lòng ai nhức nhối trắng đêm thâu

Hoang tàn một cõi bờ tri ngộ
Giác mộng la phù khói độc cô
Chủ nghĩa: giá băng dân tộc tính
Giáo điều: meo mốc giống rồng tiên

Nhân phẩm biến thành xa xí phẩm
Nhân quyền quốc cấm đảng độc tôn
Những ô đòì truy đích quốc nạn
Cơ hàn tụt hậu thị nan đề
Tôn giáo: kẻ thù thiên bất cộng
Căm thù giai cấp cú leo thang
Vô minh bạo ngược một chế độ
A tỳ địa ngục sẵn trong tâm

NGHE

*Rồi một sớm giật mình thức giấc
Vũ trụ đang mơ màng
Cả đất trời thênh thang
Đang còn trong mộng寐
Tôi bắt đầu bước đi
Những bước chân trầm hùng
Nhưng vô cùng thanh thoát
Tôi nghe sương mai
Bừng lên nắng hạ
Nghe cả ngàn hoa
Ngạt ngào thanh tịnh
Chim kêu lá rụng
Gió thoảng suối reo
Pháp âm mâu nhiệm khôn lường
Sum la vạn hữu đang thường tịch nhiên*

NHÀN TỊCH

*Người đã trọn mộng ước
Người đã vẹn câu thề
Về đâu trời bâng lảng
Cánh én giữa chiều quê!
Người đã tròn mộng ước
Người đã vẹn câu thề
Tử sinh đầu ngọn sóng
Nhàn tịch giữa hương quê*

KHÉP TRANG KINH CŨ

*Khép trang kinh cũ, gác dùi chuông
Xếp chiếc y xưa bỏ vạt hò
Hoa Nghiêm trùng điệp thênh thang bước
Bát Nhã chân tâm thẳng nẻo về
Huyền mộng một thời nay nghẽn lối
Ngôn từ danh tướng dấu chim bay*

HÃY KHÓC LÊN

*Tôi cố cười nhưng cảm nghe lói thắt
Một nụ cười thể hiện trọn thương đau
Vui sao được khi anh em đồng loại
Vẫn không ngừng tương sát chẳng nương tay
Hôm nay vùng này, ngày qua chốn nọ
Người ta bắn nhau vì những chuyện chẳng ra hồn
Nhân danh nhiều nhãn hiệu đầy hại con người
Ôi! Hãy khóc lên đi hỡi loài người yêu dấu!*

ĐOẠN TUYỆT

*Trở trần toan tính quên ăn ngủ
Cuối cùng rồi cũng trắng tay thôi
Một cỗ quan tài hai sắc tóc
Huyền thân mấy tác triệu niềm đau*

*Dù sang dù đẹp hay quyền thế
Giờ phút ra đi cũng thế thôi
Có chăng cái nghiệp theo ta mãi
Như bóng theo hình khó đoạn ly*

*Nhấn gởi những ai người tri kỷ
Hãy mau tỉnh thức, tránh sâu bi
Quyết tâm tu tập theo đường thiện
Đoạn tuyệt luân hồi nẻo tử sinh*